

Het Boek Daniël – Nummer Vierentwintig

Nimrod, Nebukadnezar en Belsassar

Jeff Pippenger

2023-12-19

De boeken Daniël en Openbaring zijn hetzelfde boek, even zeker als het Oude Testament en het Nieuwe Testament hetzelfde boek zijn. Vlak voordat de genadetijd sluit, wordt de Openbaring van Jezus Christus ontzegd.

En hij zeide tot mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet, want de tijd is nabij. Wie onrechtvaardig is, laat hem nog onrechtvaardig zijn; en wie bezoedeld is, laat hem nog bezoedeld zijn; en wie rechtvaardig is, laat hem nog rechtvaardig zijn; en wie heilig is, laat hem nog heilig zijn. En zie, Ik kom spoedig, en mijn loon is met Mij, om eenieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn. Ik ben de Alfa en de Omega, het begin en het einde, de eerste en de laatste. Openbaring 22:10–13.

De bijbelse „regel van de eerste vermelding”, die de waarheid omvat dat het einde van een zaak wordt geïllustreerd door het begin van een zaak, benadrukt het belang van de eerste drie hoofdstukken van het boek Daniël, want zij vormen de eerste waarheid die wordt vermeld in het boek dat bestaat uit de boeken Daniël en Openbaring. Jezus is de Alfa en de Omega, dus moet het begin van het boek dat bestaat uit de boeken Daniël en Openbaring de waarheid vertegenwoordigen die aan het einde wordt ontzegd. Op één niveau is de waarheid die wordt ontzegd dan ook het eeuwige evangelie van de engelen van Openbaring veertien.

De openbaring van Jezus Christus die in het eerste vers van hoofdstuk één van Openbaring wordt ingeleid, is de boodschap die aan de gemeenten moet worden overgebracht wanneer „de tijd nabij is”, en de tijd die in hoofdstuk één van Openbaring „nabij is”, moet dezelfde tijd zijn die „nabij is”, vlak voordat de genadetijd wordt afgesloten in hoofdstuk tweeëntwintig van Openbaring.

De openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om Zijn dienstknechten te tonen hetgeen weldra moet geschieden; en Hij heeft die door Zijn engel gezonden en te kennen gegeven aan Zijn dienstknecht Johannes; die getuigenis heeft afgelegd van het woord van God en van het getuigenis van Jezus Christus, namelijk van al wat hij gezien heeft. Zalig is hij die leest, en zij die de woorden van deze profetie horen en bewaren wat daarin geschreven staat; want de tijd is nabij. Openbaring 1:1-3.

De boodschap die de laatste boodschap is, die juist vóór het sluiten van de genadetijd wordt ontsloten, wanneer “de tijd nabij is”, is de boodschap van de late regen van de tweede engel en van de Middernachtsroep. Zij is de waarheid die verbonden is met de “verborgen geschiedenis” van de Zeven Donderslagen. Zij is de openbaring van “de achtste die uit de zeven is”, en de gouden draad die al deze kostbare openbaringen samenweeft tot het schone kled van Christus’ gerechtigheid, is het “kostbare” “zeven tijden” van Leviticus zesentwintig. Daniël hoofdstuk één, en vervolgens opnieuw Daniël hoofdstukken één tot en met drie, is die boodschap. Het “verborgen geheim” van

hoofdstuk twee, is eveneens die boodschap.

Hoofdstuk één van Daniël vertegenwoordigt de boodschap van de eerste engel, en evenals alle profetische wegmarkeringen van de boodschappen van alle drie de engelen vertegenwoordigd zijn in de boodschap van de eerste engel van Openbaring hoofdstuk veertien, zo zijn ook alle profetische wegmarkeringen van alle drie de boodschappen vertegenwoordigd in Daniël, hoofdstuk één. Die elementen zijn het drievoudige beproevingsproces, dat in Daniël hoofdstuk één een beproeving inzake de spijswetten vertegenwoordigt, waarop een visuele beproeving volgt, die leidt tot een lakmoesproef. Hoofdstuk één vertegenwoordigt, wanneer het in relatie tot de hoofdstukken twee en drie wordt beschouwd, de beproeving inzake de spijswetten, en hoofdstuk twee de visuele beproeving, en hoofdstuk drie de lakmoesproef. De boodschappen van de drie engelen van Openbaring veertien, en Daniël hoofdstukken één tot en met drie, leveren vier getuigen voor het drievoudige beproevingsproces.

De hoofdstukken vier en vijf van Daniël vormen een zeer diepgaande lijn van profetische geschiedenis. De lijn die door deze twee hoofdstukken wordt voortgebracht, omvat ten minste zes onderscheiden profetische lijnen. Een van die profetische lijnen begint in het jaar 723 v.Chr. en loopt door tot aan de zondagswet. Een andere van de zes lijnen vertegenwoordigt de geschiedenis vanaf 1798 tot aan de zondagswet, en in die lijn worden gelijktijdig drie profetische lijnen voorgesteld: de lijn van het beest uit de aarde (de Verenigde Staten), vervolgens de lijn van de protestantse hoorn en ook de lijn van de Republikeinse hoorn. Samen vestigen zij een vijfde lijn aan het begin van de profetische lijn van de Verenigde Staten. Die lijn markeert de ontzegeling van Daniël, hoofdstukken zeven, acht en negen, in 1798. Aan het einde van de profetische lijn van de Verenigde Staten wordt een zesde lijn voortgebracht, die de ontzegeling van de hoofdstukken tien, elf en twaalf in 1989 markeert.

Het begin van de profetische lijn van het beest uit de aarde, zoals voorgesteld in Daniël hoofdstuk vier, wordt gemarkeerd door het symbool van de „zeven tijden”, en ook het einde van de profetische lijn van het beest uit de aarde wordt gemarkeerd door het symbool van de „zeven tijden”. Het begin en het einde van de historische periode die wordt voorgesteld door de ontzegeling van de hoofdstukken zeven, acht en negen, wordt eveneens gemarkeerd door het symbool van de „zeven tijden”. Het begin en het einde van de historische periode die wordt voorgesteld door de ontzegeling van Daniël hoofdstukken tien, elf en twaalf, wordt eveneens gemarkeerd door de „zeven tijden”.

Het einde van de periode van de geschiedenis die begon toen Daniël hoofdstuk zeven, acht en negen werden ontsloten ten tijde van „het einde” in 1798, was 1863. Het begin van de periode van de geschiedenis die aanving toen Daniël hoofdstuk tien, elf en twaalf werden ontsloten ten tijde van „het einde”, was 1989. Van 1863 tot 1989 is gelijk aan honderdzesentwintig jaar. Honderdzesentwintig jaar is een tiende, of een tiendegave, van twaalfhonderdzesentwintig jaar. Het getal honderdzesentwintig is daarom een symbool van de twaalfhonderdzesentwintig jaar, die de „woestijn” vertegenwoordigen, welke op haar beurt een symbool is van de tweeduizend vijfhonderdzesentwintig jaar van de „zeven tijden.”

Deze werkelijkheid maakt duidelijk dat in de geschiedenis van het beest uit de aarde, in de beweging van de eerste engel aan het begin, en vervolgens in de beweging van de derde engel aan het einde, beide zowel in hun begin als in hun einde gemarkeerd zijn door de „zeven tijden”. En de tijdsperiode tussen die twee bewegingen, die hen met elkaar verbindt, wordt eveneens voorgesteld door de „zeven tijden”.

Zonder de bijbelse methode van „regel op regel” toe te passen, is dit soort openbaring onmogelijk te zien en te begrijpen; want zonder die methode zou het verzegelde boek aan iemand kunnen worden gegeven die onderwezen was in de kunst van de theologie, en vervolgens zou hem om een verklaring kunnen worden gevraagd van wat het verzegelde boek betekende. De trots van zijn eigen inzicht zou hem ertoe brengen erop te wijzen dat het verzegelde boek niet begrepen kan worden, want het was verzegeld. Men zou dan dat verzegelde boek kunnen nemen en het geven aan iemand uit de kudde die door die verlichte wordt beheerst en gecastreerd, en de kudde, die zich op haar gemak is gaan voelen bij het zich voeden met de schotels vol fabels van de theoloog, zou ervan afzien het verzegelde boek toe te passen, want zij weet maar al te goed dat alleen zij die lid zijn van het theologische Sanhedrin zijn aangesteld om te beslissen wat waarheid is.

“Verstomt u en verbaast u, roept het uit en schreeuwt; zij zijn dronken, maar niet van wijn; zij wankelen, maar niet van sterke drank. Want de Heere heeft over u uitgegoten de geest van diepe slaap en heeft uw ogen toegesloten; de profeten en uw oversten, de zieners, heeft Hij bedekt. En het gezicht van dit alles is voor u geworden als de woorden van een verzegeld boek, dat men geeft aan iemand die geleerd is, met de woorden: Lees dit toch; en hij zegt: Ik ben niet geleerd.”

„Daarom zegt de Heere: Omdat dit volk tot Mij nadert met zijn mond en Mij eert met zijn lippen, maar zijn hart ver van Mij houdt, en hun vreze voor Mij een aangeleerd gebod van mensen is; daarom, zie, Ik zal wederom wonderlijk handelen met dit volk, wonderbaarlijk en wonderlijk; want de wijsheid van zijn wijzen zal vergaan, en het verstand van zijn verstandigen zal verborgen worden. Wee hun die diep graven om hun raad voor de Heere te verbergen, wier werken in de duisternis zijn, en die zeggen: Wie ziet ons, en wie kent ons? O, uw omkering van de dingen zal geacht worden als leem in de hand van de pottenbakker; want zal het maaksel van hem die het gemaakt heeft zeggen: Hij heeft mij niet gemaakt? Of zal het gevormde van hem die het gevormd heeft zeggen: Hij heeft geen verstand?”

„Elk woord hiervan zal vervuld worden. Er zijn er die hun hart niet voor God vernederen en die niet oprecht willen wandelen. Zij verbergen hun ware bedoelingen en blijven in gemeenschap met de gevallen engel, die de leugen liefheeft en doet. De vijand legt zijn geest op de mensen die hij kan gebruiken om hen te misleiden die gedeeltelijk in duisternis verkeren. Sommigen raken doordrongen van de duisternis die heerst en schuiven de waarheid terzijde voor dwaling. De door de profetie aangewezen dag is gekomen. Jezus Christus wordt niet begrepen. Jezus Christus is voor hen een fabel. In dit stadium van de geschiedenis der aarde handelen velen als dronken mensen. ‘Staat stil en verwondert u; roept uit en schreeuwt; zij zijn dronken, maar niet van wijn; zij wankelen, maar niet van sterke drank. Want de HEERE heeft over u uitgestort een geest van diepe slaap, en Hij heeft uw ogen gesloten. De profeten en uw oversten, de zieners, heeft Hij bedekt.’ Een geestelijke dronkenschap rust op velen die menen

dat zij het volk zijn dat verhoogd zal worden. Hun godsdienstig geloof is precies zoals het in dit Schriftwoord wordt voorgesteld. Onder zijn invloed kunnen zij niet recht wandelen. Zij maken kromme paden in hun handelwijze. De een na de ander wankelt heen en weer. De Heere ziet hen aan met groot medelijden. De weg der waarheid hebben zij niet gekend. Het zijn wetenschappelijke intriganten, en zij die hadden kunnen en moeten helpen vanwege een helder geestelijk gezichtsvermogen, zijn zelf misleid en ondersteunen een boos werk.

“De ontwikkelingen van deze laatste dagen zullen spoedig een besliste vorm aannemen. Wanneer deze spiritistische misleidingen geopenbaard worden als wat zij werkelijk zijn,—de verborgen werkingen van boze geesten,—zullen zij die daarin een rol hebben gespeeld, worden als mensen die hun verstand hebben verloren.

„Daarom zegt de Heere: Omdat dit volk tot Mij nadert met zijn mond en Mij eert met zijn lippen, maar zijn hart ver van Mij houdt, en hun vreze voor Mij hun geleerd is naar het gebod van mensen, daarom, zie, zal Ik voortgaan onder dit volk een wonderlijk werk te doen, ja, een wonderlijk werk en een wonder; want de wijsheid van zijn wijzen zal vergaan, en het verstand van zijn verstandigen zal verborgen worden. Wee hun die diep graven om hun raad voor de Heere te verbergen, en wier werken in de duisternis zijn, en die zeggen: Wie ziet ons, en wie kent ons? O zeker, uw omkering der dingen zal geacht worden als de klei van de pottenbakker; want zal het maaksel van hem die het gemaakt heeft, zeggen: Hij heeft mij niet gemaakt? of zal het geformeerde van hem die het geformeerd heeft, zeggen: Hij had geen verstand?”

“Mij wordt voorgesteld dat wij in onze ervaring juist deze toestand der dingen hebben ontmoet en ontmoeten. Mannen die groot licht en wonderbare voorrechten hebben gehad, hebben het woord aangenomen van leiders die zich wijs achten, die door de Heere zeer zijn begunstigd en gezegend, maar die zich aan de handen van God hebben onttrokken en zich in de gelederen van de vijand hebben geplaatst. De wereld zal overstromd worden met schijnbaar aannemelijke drogredenen. Het ene menselijke verstand, dat deze drogredenen aanneemt, zal inwerken op andere menselijke geesten, die het kostbare bewijs van Gods waarheid in een leugen hebben veranderd. Deze mannen zullen door gevallen engelen worden misleid, terwijl zij hadden moeten staan als getrouwe wachters, wakende over zielen als degenen die rekenschap moeten geven. Zij hebben de wapenen van hun strijd neergelegd en acht geslagen op verleidende geesten. Zij stellen de raad van God krachteloos en schuiven Zijn waarschuwingen en bestraffingen terzijde, en staan daadwerkelijk aan de zijde van Satan, acht slaande op verleidende geesten en leringen van duivelen.

„Geestelijke dronkenschap is nu over mensen gekomen die niet zouden moeten wankelen als mensen onder de invloed van sterke drank. Misdaden en ongeregelheden, bedrog, misleiding en oneerlijke handel vullen de wereld, overeenkomstig de leer van de leider die in de hemelse hoven in opstand kwam.”

„De geschiedenis zal zich herhalen. Ik zou kunnen aangeven wat er in de nabije toekomst zal zijn, maar de tijd is nog niet gekomen. De gestalten van de doden zullen verschijnen, door het listige kunstgreep van Satan, en velen zullen zich verbinden met hem die de leugen liefheeft en doet. Ik waarschuw ons volk dat midden onder ons sommigen van het geloof zullen afwijken en acht zullen geven op verleidende geesten en leringen van demonen, en door hen zal kwaad

van de waarheid gesproken worden.” Battle Creek Letters, 123–125.

Daniël hoofdstuk één, dat de boodschap van de eerste engel van Openbaring veertien voorstelt, komt overeen met de beginfase van de geschiedenis van het beest uit de aarde. Daniël hoofdstukken één, twee en drie, die de boodschappen van alle drie de engelen in Openbaring veertien voorstellen, komen overeen met het einde van de Verenigde Staten. Nebukadnezar vertegenwoordigt de geschiedenis van de eerste engel en het eerste hoofdstuk van Daniël. Belsazar vertegenwoordigt de geschiedenis van de derde engel en de eerste drie hoofdstukken van Daniël.

‘Tot de laatste heerser van Babylon was, evenals in type tot de eerste, het vonnis van de goddelijke Waker gekomen: “O koning, ... tot u wordt gesproken: Het koninkrijk is van u geweken.” Daniël 4:31.’ Profeten en Koningen, 533.

Wij zullen onze studie van Nebukadnezar en Belsazar in het volgende artikel voortzetten.

„Belsazar, ontzag vervuld door deze openbaring van Gods macht, die toonde dat zij een Getuige hadden, hoewel zij het niet wisten, had grote gelegenheden gehad om de werken van de levende God en Zijn macht te leren kennen en Zijn wil te doen. Hem was veel licht geschonken. Zijn grootvader, Nebukadnezar, was gewaarschuwd voor het gevaar God te vergeten en zichzelf te verheerlijken. Belsazar had kennis van zijn verbanning uit de gemeenschap der mensen en van zijn omgang met de dieren van het veld; en deze feiten, die voor hem tot een les hadden moeten zijn, sloeg hij in de wind alsof zij nooit hadden plaatsgevonden; en hij ging voort de zonden van zijn grootvader te herhalen. Hij waagde het de misdaden te bedrijven die Gods oordelen over Nebukadnezar hadden gebracht. Hij werd veroordeeld, niet alleen omdat hij zelf goddeloos handelde, maar ook omdat hij geen gebruik had gemaakt van de gelegenheden en bekwaamheden die, indien ontwikkeld, hem in staat zouden hebben gesteld recht te handelen.” Testimonies to Ministers, 436.